

Ankara AKM Konser Salonu Sorunu

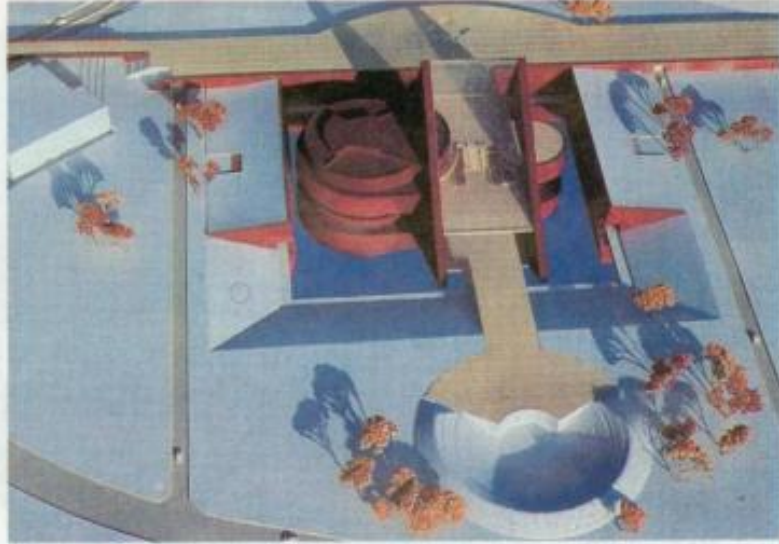
KONSER SALONU "KANSER"
OLMAKTAN KURTULDU...

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın 166 yıldır "hayalini kurduğu" salona kavuşmasının ilk adımı atıldı. Nihayet, legal bir sınavla, işin içine politika katılmadan bir proje seçildi ve çalışmalara başlandı. Sorun her zamanki gibi "para" değildi. Politik oyunlar ve Mimarlar Odası ile tartışmalar, Ankara'nın bu kültür merkezinin yapımını işte bugünlere kadar geciktirdi.

Aslı KÜÇÜKKÖMÜRÇÜ

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın olağan konser günlerinden biriydi. Solist Suna Korat hazırlanıyor, orkestrasının şefi, Gürer Aykal da öyle... Salonun kapıları kapatılmadan konser başlıyor. Yarasa uvertürünün notaları havada uçuşurken, konseri ayakta veya yere oturarak dinleyenlerin gürültüleri bitmiyor. 1990 yılının son günlerindeki bu konserin ilk eseri seslendirildikten sonra Gürer Aykal salonun teknik aksaklıkları ve yetersizliği yüzünden dinleyicilerden özür diliyor. Daha sonra üçüncü sırada oturan dönemin Devlet Bakanı Işın Çelebi'yi gösteriyor ve dinleyicilere müjdeyi veriyor: "1992'nin ilk konserini yeni yapılacak binamızda vereceğimize dair söz aldık"

"YOKSA İSTİFA EDERİZ..." Gürer Aykal'ın bu umutlu halini, Bakan Işın Çelebi ne kadar paylaşıyordu bilinmez ama, gerçek olan 1992 yılında ilk konserin yine eski salonda yapılıyor olmasıydı. Ama

Yeni yapılacak konser salonu için açılan yarışmayı kazanan projenin maketi

Aykal'ın bu sözleri, 2 sene sürecek "tartışmalar"ın başlangıcı oldu. Zamanın Bayındırlık ve İskan Bakanı Sefa Giray ilk olarak yer tartışmasını başlattı. Önce, Ankara'nın en yeşil alanı olan Hipodrom düşünüldü. Ancak Sefa Giray, bu alana yazık edilmemesi için cansiperane bir savaş verdi. Gürer Aykal'ın gönlünde ise şimdiki CSO konser salonunun yanındaki boş alan vardı. Arkasından trenler, altından metro geçen bu alanın karşısında lunapark bulunuyordu. Ama Gürer Aykal, bu mekanların tarihsel önem taşıdığını söyleyerek o da kendi fikrini aynı cesaretle savunmuştu: "Eğer salonu buraya yapmazsanız, biz bütün CSO sanatçıları istifa ederiz"

Bütün bu gelişmeler en çok Mimarlar Odası'nı üzüyordu. Böyle anıtsal bir yapının Türk mimarları tarafından yapılması için olanak tanınmadığından şikayetçiydiler. Bayındırlık Bakanlığı'nın seçim sistemi bile belli olmayan bir yöntemle belirlediği yarışmada ödül kazanan yapının yapımına ise asla geçilmedi. Çünkü Mimarlar Odası'na bağlı mimarların bir çoğu olayı protesto etmişti. Gerginliğin bu en üst noktasında Gürer Aykal "Mimarlar Odası konser salonunun yapımını geciktiriyor, bizim acilen bir salona ihtiyacımız var. Bunlarla uğraşmayalım, hemen şu Avrupa'daki benzer salonu buraya yapalım" diyordu. Ancak Mimarlar Odası direniyor, yeni Bakan Cengiz Altun-

kaya'nın da yardımıyla yarışma ve proje geçersiz sayılıyordu.

1993 BAHARI... Yeni hükümetin Bayındırlık ve İskan Bakanı Onur Kumbaracıbaşı göreve başladığı zaman çok heyecanlıydı çünkü bu muhteşem anıt-yapının temelini atmak, bu hükümete nasip olacaktı. Sonunda bütün Türk mimarlarına açık bir yarışma düzenlendi. Özcan ve Semra Uygur, bu seneki "meşru" yarışmanın şampiyonları... Karı koca Uygurlar'ın projesi için jürinin kararı şöyle: "Bu proje belki de basitliğinden doğan özgün bir ana fikir etrafında gelişen bir proje olarak dikkati çekmiştir" Gerçekten Semra Uygur da eserlerinin sade ve fonksiyonel olmasıyla gururlanıyorlar. CSO'nun istediği gibi 2000 kişilik bir büyük konser salonu ve 500 kişilik oda müziği salonu olacak. Ayrıca kafeteryası, sergi salonu, koro çalışanları ve orkestra çalışanları için çalışma odaları var.

800 kişilik, 1961 yılında spor ve sergi salonu olarak inşa edilmiş bina da yorgundur herhalde. Yeni Konser Salonu'nun yapımı, önümüzdeki sene enflasyonun da etkisiyle gerekli paranın bulunamaması, bulunsa da bir türlü yapım çalışmalarına başlanamaması, ihaleler sırasında aksilikler olması vb. nedenlerle belki de sık sık gündeme gelecek. Müziğin gerektiği gibi, en güzel mekanlarda, en güzel akustikle kulağımıza dolmasını sabırla beklemekten başka çare yok. ●